

Vážený pan

Č. j.
ÚMČP1 96969/2010/1

Vyřizuje / linka
Jitka Horáčková / 144

Datum
18.10.2011

ROZHODNUTÍ

Odbor matrik Úřadu městské části Praha 1, rozhodl dne 18.10.2011 v řízení podle ustanovení § 44 zákona č. 500/2004 Sb., Správní řád, a podle § 24 zákona ČNR č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, o žádosti [redacted] pro nezletilého [redacted], [redacted] právně zastoupeného na základě substituční plné moci [redacted] advokátním koncipientem v advokátní kanceláři [redacted] o žádosti o zjištění státního občanství a vydání osvědčení o státním občanství České republiky,

takto :

žádosti o vydání osvědčení o státním občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění

Dne 14. 9. 2010 bylo u odboru matrik Úřadu městské části Praha 1 zahájeno správní řízení ve věci žádosti [redacted], narozeného [redacted], o vydání osvědčení o státním občanství České republiky, podle § 20 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, za nezletilého [redacted], narozeného

1/4

██. Žádost ze dne 17. 6. 2010 byla doručena prostřednictvím Generálního konzulátu České republiky v Los Angeles.

Součástí podání byly následující doklady: žádost a dotazník ke zjištění státního občanství, prohlášení o státním občanství za žadatele a za nezletilého, cizozemský rodný list dítěte, cizozemský příkaz k adopci, kopie rodného listu, pasu a permanent resident card žadatele.

Odbor matrik žádost dne 31. 12. 2010 usnesením č.j. 91150/2010 zastavil. Proti tomuto usnesení se žadatel právně zastoupený na základě substituční plné moci ████████████████████████████████████, advokátním koncipientem v advokátní kanceláři ████████████████████████████████████ ve lhůtě dne 25. 2. 2011 odvolal k odboru živnostenskému a občanskosprávnímu Magistrátu hlavního města Prahy.

Odbor živnostenský a občanskosprávní Magistrátu hlavního města Prahy přezkoumal odvoláním napadené usnesení odboru matrik Úřadu městské části Praha 1 a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, a proto usnesení zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Na základě tohoto rozhodnutí č.j.: S-MHMP 259418/2011 ze dne 11. 7. 2011, které nabylo právní moci dne 29. 7. 2011 a odboru matrik Úřadu městské části Praha 1 bylo doručeno dne 23. 8. 2011, zahájil odbor matrik Úřadu městské části Praha 1 šetření ve spolupráci s Krajským úřadem Olomouckého kraje za účelem zjištění státního občanství osvojitele k datu osvojení. Toto šetření bylo ukončeno dne 19. 9. 2011.

Z výsledků šetření a z předložených dokladů vyplývá, že ke dni osvojení byl osvojitel ████████████████████████████████████ narozený dne ████████████████████████████████████, státním občanem České republiky.

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se při posuzování, zda je fyzická osoba státním občanem České republiky, popřípadě byla do 31.12.1992 státním občanem České a Slovenské federativní republiky, postupuje podle předpisů platných v době, kdy mělo dojít k nabytí nebo pozbytí státního občanství této osoby.

Dle § 3a výše citovaného zákona, dítě, jehož alespoň jeden osvojitel je státním občanem České republiky, nabyvá státního občanství České republiky dnem právní moci rozsudku o osvojení.

Vzhledem k tomu, že platná právní úprava nepodrobuje cizozemská rozhodnutí o osvojení dítěte samostatnému řízení o uznání, konzultoval odbor matrik žádost s Nejvyšším soudem, Úřadem pro

mezinárodněprávní ochranu dětí a s Ministerstvem spravedlnosti České republiky. Stanoviska těchto úřadů poté použil do svého usnesení.

V souladu s § 74 odst. 2 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZoR) mohou dítě nezrušitelně osvojit pouze manželé, nebo jeden z manželů, který žije s některým s rodičů v manželství, anebo pozůstalý manžel po rodiči nebo osvojiteli dítěte, pouze výjimečně i osamělá osoba. Společně mohou dítě osvojit podle § 66 odst. 1 ZoR pouze manželé, přičemž manželstvím je podle § 1 odst. 1 ZoR trvalé společenství muže a ženy založené zákonem stanoveným způsobem. Manželství dvou osob stejného pohlaví české právo nezná.

Na základě § 13 odst. 2 zákona č. 115/2006 Sb., zákona o registrovaném partnerství, ve znění pozdějších předpisů, brání trvalý partnerství, aby se některý z partnerů stal osvojitelem dítěte. Podle českého práva není možné, aby bylo dítě osvojeno společně dvěma muži nebo dvěma ženami, ani jednotlivcem, který žije v registrovaném partnerství. Přitom není rozhodující, v jakém právním svazku žijí dotyčné osoby v zahraničí.

Dle § 4 odst. 4 písmene c) zákona č. 155/2006 Sb., o registrovaném partnerství, do partnerství nemůže vstoupit osoba, která již dříve uzavřela manželství nebo která již dříve vstoupila do partnerství anebo do obdobného svazku osob stejného pohlaví v zahraničí, a její manželství nebo partnerství anebo obdobný svazek trvá. Současně dle § 6 odst. 2 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, kdo chce uzavřít nové manželství, je povinen prokázat, že jeho dřívější manželství zaniklo nebo bylo prohlášeno za neplatné. Osoba, která dříve uzavřela registrované partnerství nebo obdobný svazek osob stejného pohlaví v zahraničí, je povinna prokázat, že toto partnerství zaniklo nebo bylo prohlášeno za neplatné.

Právního předpisu cizího státu nelze použít, pokud by se účinky tohoto použití přičily takovým zásadám společenského a státního zřízení České republiky a jejího právního řádu, na nichž je nutno bez výhrad trvat (§ 36 o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů – výhrada veřejného pořádku.) Cizí rozhodnutí nelze uznat ani vykonat, jestliže uznání by se přičilo českému veřejnému pořádku (§64 písm.d) o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů.) Výhrada veřejného pořádku je ustanovení právního řádu, které umožňuje a také zavazuje odmítnout výjimečně použití ustanovení cizího právního řádu, kterého se má v daném případě použít na základě tuzemské kolizní normy, jestliže by účinky tohoto použití v oblasti tuzemského práva byly zásadně nepřijatelné. Pro takovéto nepřijatelné účinky je také nutno odmítnout uznat cizí rozhodnutí.

Na základě výše uvedených skutečností nelze osvojení nezletilého dítěte žadatelem podle českého práva uznat, neboť nelze být považován za individuálního osvojitele v situaci, kdy je z veškeré předložené dokumentace známo, že k osvojení došlo ve Spojených státech společně s další osobou mužského pohlaví. Z tohoto důvodu není možné nezletilému [REDAKCE], narozenému dne [REDAKCE] – [REDAKCE] vydat osvědčení o státním občanství České republiky.

Odbor matrik Úřadu městské části Praha 1 se nedomnívá, že by opomenul právo nezletilého na rodiče a naplnění blaha dítěte. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu Kalifornie je zřejmé, že nezletilý byl osvojen společně dvěma osobami, a to francouzským státním občanem a žadatelem. Nezletilý se narodil na území Spojených států. Z tohoto vyplývá, že rodiče dle práva státu Kalifornie má a dále se dá předpokládat, že nezletilý má státní občanství Spojených států, není tedy bezdomovcem, tedy osobou, jejíž práva by již poněkud omezena byla.

Poučení o odvolání: proti tomuto rozhodnutí se lze podle ustanovení § 81 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., Správního řádu, odvolat k odboru živnostenskému a občanskosprávnímu Magistrátu hlavního města Prahy, prostřednictvím odboru matrik Úřadu městské části Praha 1 do 15 dnů ode dne jeho doručení.

Ing. Lenka Jelínková
vedoucí odboru matrik

